

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.634 van 30 augustus 2001
in de zaak A. 109.377/XII-3263.**

In zake : de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid naar Fins recht,
FINNPAGE OY,
die woonplaats kiest bij
Advocaten D. D'HOOOGHE en I. VOS,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51

tegen :

het Vlaams Commissariaat voor de Media,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten P. PEETERS en D. DE KEUSTER,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid naar Fins recht, FINNPAGE OY op 24 augustus 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 25 juli 2001 van het Vlaams Commissariaat voor de Media waarbij de kandidaatstelling van de verzoekende partij gericht op een erkenning als landelijke radio-omroep onontvankelijk wordt verklaard;

Gezien het verzoekschrift dat dezelfde verzoekende partij op 24 augustus 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid als voorlopige maatregelen te horen bevelen dat een verbod wordt opgelegd om te beslissen inzake de erkenning van de twee landelijke radio-omroepen en inzake de toekenning van de bijhorende frequentiepakketten, zolang er geen nieuwe beslissing is genomen inzake de ontvankelijkheid van de offerte van de verzoekende partij waarbij het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad van State wordt geëerbiedigd, en dit onder verbeurte van een dwangsom van 20.000.000 frank bij overtreding van dit verbod;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 augustus 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten D. D'HOOGHE, I. VOS en A. GUTTERMAN, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van Advocaten P. PEETERS en D. DE KEUSTER, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de hoogdringendheid van de vordering tot schorsing betreft, dat de verzoekende partij aanvoert :

"64. Het Vlaams Commissariaat voor de Media beslist uiterlijk op 16 september 2001 inzake de erkenning van de twee landelijke radio-omroepen en de toekenning van de bijhorende frequentiepakketten (artikel 19 quinquies Mediabesluit). Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het nadeel ontstaat wanneer de erkenning van de twee landelijke radio-omroepen en de toewijzing van de frequenties zal plaatsvinden, zonder dat de kandidatuur van de verzoekende partij dan nog in aanmerking zal komen.

Een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing volgens de gewone schorsingsprocedure zal dan ook onherroepelijk te laat komen. Ten gevolge van de beslissing inzake onontvankelijkheid zal verzoekende partij immers niet meer de kans hebben om mee te dingen naar de erkenningen en bijhorende frequentiepakketten die uiterlijk op 16 september 2001, maar wellicht reeds vroeger, zullen worden toegekend.

65. Anderzijds heeft de verzoekende partij al het mogelijke gedaan om de vordering zo snel mogelijk voor Uw Raad te brengen. Hierbij dienen desgevallend de volgende elementen in aanmerking te worden genomen :

- de bestreden beslissing is genomen in volle vakantieperiode waarin het moeilijker is om binnen en buiten de organisatie van de verzoekende partij meteen in contact te komen met de 'juiste persoon';
- de verzoekende partij is een buitenlandse vennootschap die zich eerst heeft moeten inlichten over de rechtsmiddelen die naar Belgisch recht tegen de bestreden beslissing openstaan. Hierbij diende verzoekende partij tot haar verbazing vast te stellen dat de Vlaamse wetgeving geen specifieke beroepsprocedure voorziet en dat zij zich bijgevolg rechtstreeks tot uw Raad diende te wenden.
- de bestreden beslissing maakt geen melding van de mogelijke beroepsmiddelen, dit met miskennis van het bepaalde in artikel 26 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de openbaarheid van bestuur en in artikel 19, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.
- Finnpage OY heeft nooit de lijst van alle ontvankelijk bevonden kandidaturen mogen ontvangen die nochtans overeenkomstig artikel 19 quinquies, § 7 van het Mediabesluit aan alle kandidaten diende te worden overgemaakt.
- Het gaat om een complexe aangelegenheid, vooral gelet op de implicaties van de vrijheid van dienstverlening binnen het rechtsgebied van de EG-Verdrag. De overwegingen 'ten overvloede' dienden dan ook in dit licht te worden onderzocht. (vgl. R.v.St., N.V. BRUVACO, nr. 65.885, 15 april 1997).
- De beslissing om al dan niet een beroep bij de Raad van State is in de gegeven omstandigheden een erg delicate beslissing die niet lichtzinnig tot stand kon komen. Juridische en zakelijke overwegingen moesten worden afgewogen in het licht van de inschatting omtrent de kansen op slagen.";

Overwegende dat verwerende partij hierop in haar nota antwoordt :

"26. Verzoekster herinnert in haar verzoekschrift aan de rechtspraak van Uw Raad dat een procedure bij UDN enkel kan worden ingesteld indien het beroep op een gewone schorsingsprocedure het risico van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet kan voorkomen. Verzoekster beweren anderzijds dat zij het nodige zou hebben gedaan om de zaak zo snel mogelijk voor Uw Raad te brengen (R.v.St., Leysen, Containerdienst, 10 juni 1996, nr. 59.986).

Verzoekster heeft evenwel duidelijk niet alles gedaan om de zaak snel voor Uw Raad te brengen.

27. De beslissing om verzoekster niet-ontvankelijk te verklaren dateert van 25 juli 2001. Verzoekster heeft pas op 24 augustus 2001 een verzoekschrift bij Uw Raad ingediend, dus één maand later. Eén maand overschrijdt kennelijk de tijdspanne die uw Raad hanteert bij de beoordeling van de dringende noodzakelijkheid.

Verzoekster is zich bewust van haar gebrek aan diligentie en put zich uit in 'excuses' waarom ze haar verzoekschrift zo laat heeft ingediend (zie pagina 22 van het verzoekschrift) :

- het was vakantieperiode;
- verzoekster is een buitenlandse vennootschap;
- de beslissing maakt geen melding van de beroepsmogelijkheden;
- verzoekster heeft nooit de beslissing ontvangen;
- het betreft een complexe materie;

- de beslissing om het verzoekschrift bij Uw Raad in te leiden zou een delicate beslissing zijn.

Deze argumenten kunnen niet worden aangenomen.

Verzoekster wist dat de beslissing over de ontvankelijkheid zeer spoedig na de indiening van het aanvraagdossier zou worden genomen. Artikel 19quinquies, § 7, eerste lid, van het besluit van 14 juli 1998 bepaalt immers dat binnen de 14 dagen over de ontvankelijkheid een beslissing moet worden genomen. Verzoekster diende zich dan ook zo te organiseren dat zij, in geval van een beslissing tot niet-ontvankelijkheid, binnen de vakantieperiode tijdig haar verzoek bij Uw Raad kon aanhangig maken.

Verzoekster had bovendien door haar deelname aan de toewijzingsprocedure een volledige kennis van het dossier en kan moeilijk beweren dat het dossier voor haar zeer complex was.

Bovendien liet verzoekster zich reeds vóór de indiening van het aanvraagdossier begeleiden door een internationaal advocatenkantoor. De beslissing tot niet-selectie werd meegedeeld aan het advocatenkantoor dat verzoekster had ingeschakeld. Eventuele communicatiestoornissen tussen verzoekster en haar raadsman kunnen niet aan verweerster worden tegengeworpen.

Bovendien werd de beslissing uitvoerig toegelicht in de media. Verzoekster geeft trouwens toe in haar verzoekschrift op pagina 8 (randnummer 24) dat zij door de pers op de hoogte werd gebracht van de beslissing van het VCM.:";

Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende en eventueel tussenkomende partijen tot een strikt minimum zijn herleid, de uiterst dringende noodzakelijkheid op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn; dat een verzoekende partij die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleszins moet aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden;

Overwegende dat de bestreden beslissing op 27 juli 2001 ter kennis werd gebracht van de verzoekende partij; dat de vordering pas op 24 augustus 2001 werd ingesteld; dat een dergelijk tijdsverloop onverenigbaar is met de ingeroepen hoogdringendheid temeer die in essentie is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij uiterlijk op 16 september 2001 moet beslissen over de erkenning van de twee landelijke radio-omroepen en de toekenning van de frequentiepakketten;

Overwegende dat het feit dat de bestreden beslissing is genomen "in volle vakantieperiode" en dat de verzoekende partij een buitenlandse vennootschap is, het lange talmen van die partij niet kunnen verantwoorden; dat van die

partij mag worden verwacht dat zij zich zo organiseert dat zij met de vereiste spoed kan optreden om, ook in de vakantieperiode, haar belangen snel en efficiënt te behartigen; dat dit des te meer geldt nu die partij, die een aanvraag tot erkenning heeft ingediend, op de hoogte was van de diverse door de desbetreffende regelgeving opgelegde termijnen;

Overwegende dat de omstandigheid dat in de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van de beroepsmogelijkheden niet verantwoordt dat de vordering pas vier weken na kennisneming van die beslissing werd ingesteld ; dat het feit dat de verzoekende partij de lijst van de wel ontvankelijk bevonden kandidaturen niet heeft ontvangen haar niet belette voldoende snel de schorsing te vragen van de tenuitvoerlegging van de beslissing waardoor haar aanvraag als onontvankelijk werd afgewezen, nu die beslissing de redengeving van die afwijzing vermeldt;

Overwegende dat de verplichting voldoende diligent op te treden ook, en misschien zelfs des te meer, geldt in "delicate" en "complexe" aangelegenheden; dat immers de rechten van de verdediging en de eisen van een goede rechtsbedeling vereisen dat ook de andere in het geding betrokken partijen, en de Raad van State, de mogelijkheid hebben die delicate en complexe aangelegenheden zo goed als mogelijk te behandelen; dat daarbij geen wanverhouding mag bestaan tussen de termijn die de verzoekende partij zich voor het formuleren van het verzoekschrift heeft voorbehouden, enerzijds, en de termijn die aan de verwerende partij toekomt om haar verdediging voor te bereiden en de termijn waarover de Raad van State beschikt om uitspraak te doen, anderzijds;

Overwegende dat uit het bovenstaande volgt dat de voorwaarde inzake de hoogdringendheid niet is vervuld;

Overwegende dat de verwerping van de vordering tot schorsing ook de verwerping van de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen en een dwangsom meebrengt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid onder verbeurte van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig augustus tweeduizendeen, door :

de H.	R. STEVENS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

R. STEVENS.